

သမ္မာကျမ်းဆိုင်ရာအတွေးအမြင်
ဆုံးရှုံးမှုများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်း

ဗာဗုလုန်မြစ်တို့အနားမှာ ငါတို့သည်ထိုင်၍၊ ဇိအုန်မြို့ကိုအောက်မေ့လျက်ငိုကြွေးကြ၏။ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဗာဗုလုန်မင်းသမီး၊ သင်သည်ငါတို့၌ပြုသည်အတိုင်း သင်၌အပြစ်ကိုဆပ်ပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏ သူငယ်တို့ကိုကိုင်ယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာဆောင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ (ဆာလံကျမ်း ၁၃၇:၁,၈-၉)

ဆုံးရှုံးမှုများက များလွန်းလှသည်... ကျွန်ုပ်တို့ထံ၌ မျက်ရည်မှလွဲ၍ ဘာမှမကျန်တော့ပေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဒေါသများ သာကျန်တော့သည်။

လွန်ခဲ့သည့်အပတ်က သင်းအုပ်ဆရာ အဖြစ်အမှုတော်ဆောင်နေသည့် ကျွန်ုပ်တပည့်ဟောင်းတစ်ဦး၏ ရွာသည် ဗုံးဒဏ်ကြောင့် မီးလောင်ကာနေအိမ် ၂၀၀ ခန့်ပြာကျသွားခဲ့ရသည်။ လူအချို့သေ၍ များစွာထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရှိ သွားကြသည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုများ ခနခြင်းတွင်လေထဲပျောက်လွင့်သွားခဲ့သည်။ စည်ကားခဲ့သောရွာကြီးမှာ ယခုခြောက်ကပ်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ ယခုချိန်တွင် သန်းနဲ့ချီသောမြန်မာပြည်သားများသည် နေအိမ်ကိုစွန့်ခွာလျက် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေကြရသည်။ မည်သို့ဆက်ပြီးအသက်ရှင်သန်ကြမည်နည်း။ စိတ်ဓာတ်ပိုင်းအရသော်၎င်း၊ ဝိညာဉ်ရေးပိုင်းအရသော်၎င်း မည်သို့ဆက်လက်ရှင်သန်ရပ်တည်ကြမည်နည်း။

ဘီစီ ၆ရာစုတွင် ဗာဗုလုန်ပြည်သို့ ဖမ်းဆီးကျွန်ပြုခဲ့ခဲ့ရသော ဣသရေလလူမျိုးများသည်လည်း ထိုအချိန်က မိမိတို့ ၏စိတ်ထဲတွင်ဤသို့သောမေးခွန်းများဖြင့်ပြည့်နှက်နေမည်သာ။ ရန်သူကအနိုင်ယူ၍ မိမိချစ်သောတိုင်းပြည်၊ မြို့ရွာ များကိုစွန့်ခွာလျက်၊ ရှိသမျှဆုံးရှုံးကာ တိုင်းတပါးသို့ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အနာဂတ်မရှိ၊ မျှော်လင့်ချက် မရှိဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နာမည်ကျော်စိတ်ပညာရှင် Elisabeth Kübler-Ross က ဆုံးရှုံးမှုကိုခံစားရသည့်အခါ လူသားတိုင်းသည် လက်မခံနိုင်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ စောဒကတက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးခြင်း၊ လက်မှိုင်းချလက်သင့်ခံခြင်း ဟူသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအဆင့် ၅ဆင့် ကိုဖြတ်ကျော်ရသည်ဟူ၍ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ဤအဆင့် ၅ဆင့်ကို အစဉ်လိုက် မဟုတ်ဘဲ အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲခံစားရတတ်သည်။ ဘဝတွင်ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုများကြုံတွေ့ရသည့်အခါတွင် ဤသို့ဖြစ်တတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်က ဣသရေလတို့သည် မည်သည့်အဆင့်စိတ်ခံစားမှုရှိခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်မသိသော်လည်း ဆာလံ ၁၃၇ တွင်ဖော်ပြထားချက်အရ သူတို့သည်ပြင်းထန်သောနာကျင်မှုအဆင့်ကိုခံစားနေကြရသည်။ မြစ်နားမှာထိုင်၍ ငိုကြွေးရင်းသာ နေကြသည် (အပိုဒ်ငယ် ၁)။ ထို့နောက် ဒေါသထွက်လာကြသည်။ လွန်စွာဒေါသထွက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကိုနှိပ်စက်နေသောဗာဗုလုန်သားတို့ လွန်စွာရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သောနည်းဖြင့် ပြန်၍ခံစားကြစေရန် ဣသရေလတို့ ဆန္ဒပြုနေလျက်ရှိသည် (အပိုဒ်ငယ် ၈-၉)။ ကျွန်ုပ်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ဤသို့သောစိတ်ခံစားမှု မျိုးဖြစ်လာသည်။ ဤသို့ဒေါသထွက်ကျိန်ဆဲနေယုံမျှဖြင့် ပူဆွေးမှုလျော့ကျသွားမည်မဟုတ်ပေ။ ဒါကိုကျွန်ုပ်လည်းသိပါသည်။ ဤသို့ ဒေါသထွက်ပြီးသည့်နောက် "စောဒကတက်ခြင်း" "စိတ်ဖိစီးခြင်း" နောက်ဆုံး "လက်မှိုင်းချလက်သင့်ခံခြင်း" ဟူ သောအဆင့်များလည်း အဆင့်ဆင့်ကြုံတွေ့လာရမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ကိုသိ၍ ဘုရား၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သိရှိခံစားရသောသူတို့သည် မျက်ရည်၊ဒေါသများဖြင့် အမြဲရှိနေမည်မဟုတ်ပေ။ မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၍ သာ၍ငြိမ်းချမ်း သောအဆင့်သို့ရောက်ရှိမည်အမှန်ဖြစ်သည်။ သို့သော်ထိုအဆင့်သို့မရောက်ခင် အချိန်ယူရမည်... ဆုတောင်းခြင်း ပါရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုလို နာကျင်မှု၊ဆုံးရှုံးမှုပြင်းထန်သောအချိန်၌ သင်မည်သို့ဖြတ်သန်းအသက်ရှင်နေပါသနည်း။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သောစိတ်အခြေအနေအဆင့် မည်သို့ပင်ရှိနေပါစေ... သင်ခံစားနေရသည့်အရာ၊ အရှိကိုအရှိတိုင်းခံစားပါ။ မျက်ရည်ကျပါ။ စိတ်ထဲပေါ်လာသည့်အတိုင်းသိရှိခံစားပါ။ သို့သော် သာ၍ကောင်းသောတစ်နေ့ရောက်လာမည်ကို ယုံကြည်ထားပါ။ ဆိုးယုတ်မှုများက ဤကဲ့သို့အမြဲတစေရှိနေမည်မဟုတ်ပါ။ သင်ဖြတ်ကျော်ရှင်သန်နိုင်ပါသည်။ သင်တစ်ယောက်တည်းရှိနေသည်မဟုတ်ပါ။ သခင်ယေရှုပြောခဲ့သည့် "ငါသည်လည်းကပ်ကမ္ဘာကုန်သည် တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူအစဉ်မပြတ်ရှိသည်" ဟူသောစကားကိုသတိရပါ။ (ရှင်မသဲခရစ်ဝင်ကျမ်း

၂၈:၂၀)

ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့်

ဦးထင်ကျော် @ Dr. Tim

သိက္ခာတော်ရဒေါက်တာ Timothy C. Geoffrion သည်ခရစ်ယာန်အမှုတော်ဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ ဓမ္မသစ်ကျမ်းဆိုင်ရာ ဧည့်ပါမောက္ခအဖြစ် ရန်ကုန်မြို့တွင် ၂၀၀၇ ခုနှစ်ကတည်းက အစေခံသင်ကြား ပေးနေသူဖြစ်သည်။

